

OCHRANNÁ ZNÁMKA

LOGOŠÍK MÁ
REGISTROVANOU
OCHRANNOU ZNÁMKU.
PORUŠENÍ PRÁV Z
OCHRANNÉ ZNÁMKY

Nedovolené poskytnutí materiálů v elektronické nebo tištěné podobě je porušením práv z ochranné známky. Za nedovolené sdílení, kopírování nebo šíření materiálu budeme vymáhat náhradu škody podle § 268 [trestního zákoníku](#).

Od 1.1.2019 vstupuje v účinnost zákon 286/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

PODMÍNKY POUŽITÍ

Děkuji, že zakoupený materiál používáte pouze k vlastní potřebě a nešíříte ho rozesíláním, sdílením či kopírováním dále.

Všechny stránky tohoto materiálu jsou chráněny autorským právem.

TOTO JE JEDNOLICENCE - SLOUŽÍ POUZE VÁM.

CO JE POVOLENO:

- využít nekomerčně materiál pro svou vlastní potřebu (ve třídě se žáky, či v domácím vzdělávání)
- materiály dětem, se kterými přímo pracujete můžete poskytovat, avšak pouze v tištěné podobě.

CO NENÍ POVOLENO:

- poskytovat materiál dalším osobám, např. rodičům žáků, dalším učitelům na škole - Pokud se jim tento balíček líbí, požádejte je, aby navštívili náš eshop www.logosik.cz a licenci si zakoupili. (jedna licence = jeden nákup) opravňuje k využití jednou osobou. V případě využití více učiteli je potřeba zakoupit daný počet licencí - to platí zejména, pokud materiál kupuje škola.
- sdílet materiál dalším osobám, např. na sociálních sítích, zasílat emailem, nahrávat na různá úložiště, včetně školních webů atd. je přísně zakázáno.
- dále není povoleno kopírovat materiál kolegyním, rodičům, sousedům ...
- jakkoli využívat tento materiál ke komerčním účelům - na základě tohoto balíčku nesmíte vytvářet nic k prodeji nebo sdílení.

METODIKA – JAK PRACOVAT S ADVENTNÍM ČTENÍM Z MISTLEPEAKU

Tento materiál je připravený jako adventní čtení s porozuměním, které rozvíjí pozornost, slovní zásobu a schopnost sledovat děj. Každý příběh je krátký, přehledný a doplněný jednoduchými otázkami, aby děti dokázaly porozumět tomu, co slyší nebo čtou.

Materiál můžete využít několika způsoby:

1) Tisk do pracovních listů

Každý den si můžete vytisknout aktuální příběh a předat dětem jako samostatný list. Učitelé ho mohou využít při ranním čtení, v družině nebo jako součást třídního rituálu v prosinci.

2) Nástěnka nebo adventní tabule

Příběhy je možné vyvěšovat ve třídě na nástěнку. Děti tak každý den vidí, jak se Pipplinův svět postupně vyvíjí. Vyvěšené příběhy mohou sloužit jako opora při společné diskuzi, opakování nebo doplňování informací.

3) Práce ve dvojicích nebo malé skupině

Otázky lze využít k jednoduchému dialogu. Jeden žák čte, druhý odpovídá. Starší děti se mohou ptát navzájem nebo si vytvářet vlastní otázky.

4) Samostatná práce žáků

Děti mohou nejprve příběh číst samostatně a následně odpovídat na otázky písemně. Formát je vhodný i jako krátké procvičování porozumění textu.

5) Domácí čtení

Materiál můžete poslat rodičům. Příběhy jsou krátké, takže se dají číst i večer před spaním. Adventní forma pomáhá vytvořit jednoduchý rodinný rituál.

GRINCH PIPLIN

a adventní povídání

PIPLIN A MISTLEPEAKSKÝ KRB PŘÁNÍ

V radniční síni Mistlepeaku stál každý rok stejný kamenný krb. Skřítci do něj v prosinci vkládali malá přání — ne proto, že by oheň uměl kouzlit, ale protože si je někdo z městečka mohl přečíst a tichou pomocí je splnit. Pipplin to celé považoval za hloupost. „Přání? To je pro ty, co si neumí poradit sami,“ bručel pokaždé, když šel kolem. Pravda byla jiná: nikdy si netroufl napsat to, co ho doopravdy tížilo.

Jednoho večera, když ostatní odešli, zůstal u krbu stát sám. V místnosti bylo tak klidno, že to skoro bolelo. Pipplin si sedl na lavici, chvíli koukal do ohně a pak si — spíš ze vzdoru než z víry — napsal krátké přání: „Abych jednou nemusel být celý den sám.“

Hodil papírek mezi polínka a zamumlal: „Stejně se nic nestane.“ A odešel domů s pocitem, že udělal něco, co nedává smysl — ale přesto mu to v břiše zvláště brnělo. Druhý den ráno ho překvapilo, že u dveří stojí Flinko s košíkem. „Napadlo mě, že bychom dnes stavěli sněhuláka,“ řekl. Než Pipplin stihl odmítnout, přišla Lirie s hrnkem horkého kakaa „jen tak“. A po chvíli se objevil i Mivlo, který hlásil, že pomocť s ozdobami. Pipplin si brzy uvědomil, že ten den nebyl ani chvíli sám. Nikdo neřikal, že do krbu nezmínil krb. Ale všichni zůstávali, a tím mu poskytl tichý důvod.

U krbu stál před domkem a pozoroval ohně. Pak ho napadlo, že ten krb možná není tak hloupý. Ale o tom, že někdy stačí být sám jednou — a dát ostatním šanci

pochopit, že člověk (nebo skřítek) nechce být pořád nepřístupný.

A Pipplin? Ten si ten večer připadal méně zelený, méně nabručený... a trochu víc mezi svými.

ODPOVĚZ NA OTÁZKY:

1. Proč Pipplin nevěřil mistlepeakskému krbu přání?
2. Jaké přání Pipplin do krbu vhodil?
3. Kdo za ním přišel druhý den ráno jako první?
4. Jak Pipplin poznal, že si někdo jeho přání všiml?
5. Co si Pipplin večer uvědomil o krbu a o sobě?

PIPLIN A MISTLEPEAKSKÝ KRB PŘÁNÍ

V radniční síni Mistlepeaku stál každý rok stejný kamenný krb. Skřítkci do něj v prosinci vkládali malá přání — ne proto, že by oheň uměl kouzlit, ale protože si je někdo z městečka mohl přečíst a tichou pomocí je splnit. Pipplin to celé považoval za hloupost. „Přání? To je pro ty, co si neumí poradit sami,“ bručel pokaždé, když šel kolem. Pravda byla jiná: nikdy si netroufl napsat to, co ho doopravdy tížilo.

Jednoho večera, když ostatní odešli, zůstal u krbu stát sám. V místnosti bylo tak klidno, že to skoro bolelo. Pipplin si sedl na lavici, chvíli koukal do ohně a pak si — spíš ze vzdoru než z víry — napsal krátké přání: „Abych jednou nemusel být celý den sám.“

Hodil papírek mezi polínka a zamumlal: „Stejně se nic nestane.“ A odešel domů s pocitem, že udělal něco, co nedává smysl — ale přesto mu to v břiše zvláště brnělo.

Druhý den ráno ho překvapilo, že u dveří stojí Flinko s košíkem. „Napadlo mě, že bychom dnes stavěli sněhuláka,“ řekl. Než Pipplin stihl odmítnout, přišla Lirie s hrnkem horkého kakaa „jen tak“. A po chvíli se objevil i Mivlo, který hlásil, že potřebuje pomoc s ozdobami. Pipplin si brzy uvědomil, že vlastně celý den nebyl ani chvíli sám. Nikdo neříkal, proč přišli. Nikdo nezmínil krb. Ale všichni zůstávali, jako by k tomu měli tichý důvod.

Když večer seděl před domkem a pozoroval lampičky v ulici, poprvé ho napadlo, že ten krb možná není o splněných přáních. Ale o tom, že někdy stačí být

upřímný — aspoň jednou — a dát ostatním šanci pochopit, že člověk (nebo skřítek) nechce být pořád nepřístupný.

A Pipplin? Ten si ten večer připadal méně zelený, méně nabručený... a trochu víc mezi svými.

ODPOVĚZ NA OTÁZKY:

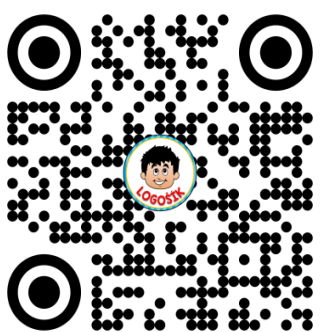
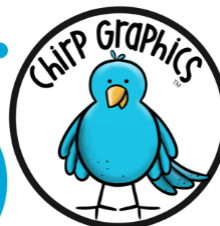
1. Proč Pipplin nevěřil mistlepeaxskému krbu přání?
2. Jaké přání Pipplin do krbu vhodil?
3. Kdo za ním přišel druhý den ráno jako první?
4. Jak Pipplin poznal, že si někdo jeho přání všiml?
5. Co si Pipplin večer uvědomil o krbu a o sobě?

604547961
www.logosik.cz

BUSY BEE
STUDIO

Obrázky nesmí být kopírovány, šířeny ani používány další osobou.